

quoque sum ejus Dūcis, quem cæsum in acie lugemus,
et cujus necem indigna crudelitate vindicare vultis:
mihi quoque debetur iste captivus, hunc mihi vindico,
et mei juris esse pugno: si quis illum aliter ac volo,
attingat, ultorem me habebit. Attonitus hac oratione
coetus obmutuit: neque quisquam ausus est durius
quidquam in captivum statuere.

Sic auctoritate sua vir egregius ad miserorum
salutem utitur: Eandem strenue adhibet ad tuendam
religionem, cuius tanto studio flagrat, ut Regem Gal-
liæ hoc nomine plurimi faciat, quod eum [catholicae
et] avitæ religionis eximium esse vindicem audiverit.
In Lauretano autem pago strenuam sacerdoti Mif-
fionis præsidi operam navat. Quidquid edixit Pater,
quidquid utile communiter fore censem, huic mandat,
et curandum [atque efficiendum] certo confidit. Ego
vero nullus dubito quin orationis peculiari dono
fruatur, ac Deum præ oculis semper habeat: sanc-
tissimum quidem JESU. nomen in ore semper habet
ac licet tacitus illud pronunciet, facere tamen non
potest, quin a prætereuntibus audiatur. En quas
fruges hoc solum Canadicum efferat! Lætiores
multo essent atque uberiores, si triplex lolium
abesset, quod, Gratia Deo, prorsus ex hoc Lauretano
agro extirpatum est, ebrietatem dico, superstitionem,
et impudicitiam. Hæc triplex Miffionum nostrarum
labes quarum ebrietas prima et omnium maximè
capitalis est. Hæc Miffionem pulcherrimam, cui à
Saltu nomen factum, profligavit: hæc reliquas evertet,